

Молитвата на Явис

Брус Уилкинсън

Напред към благословения живот!
Бестселър № 1 на Ню Йорк Таймс

Съдържание

1 - МАЛКА МОЛИТВА, ОГРОМНА НАГРАДА.....	1
2 - И ЗАЩО ДА НЕ МОЛИМ?.....	4
3 - ДА ЖИВЕЕМ ПО-МАЩАБЕН ЖИВОТ ЗА ГОСПОДА	8
4 - БОЖИЕТО ВЕЛИКО ДОКОСВАНЕ	12
5 - ДА ОПАЗИМ НАСЛЕДСТВОТО.....	18
6 - ДОБРЕ ДОШЛИ В ПОЧЕТНИЯ СПИСЪК НА БОГА	22
7 - ДА НАПРАВИМ МОЛИТВАТА НА ЯВИС СВОЯ	25

1 - МАЛКА МОЛИТВА, ОГРОМНА НАГРАДА

Явис признава Бога на Израел

Книжката, която държите, е за онова, което се случва, когато обикновените християни решат да постигнат необикновен живот, какъвто всъщност ни е обещан от Бога. Моята собствена история започва в една кухня с жълти плотове и прозорци, по които биеха огромни капки дъжд. Учех последна година в семинарията в Далас. С жена ми Дарлийн прекарвахме все повече време в мисли и молитви за онова, което предстоеше. Къде би трябвало да отдам сърцето си, енергията си и знанията си? Какво искаше Бог за нас като семейство? Стоях си в кухнята и мислех за едно предизвикателство, което бях чул от свещеника в семинарията, д-р Ричард Сюз. “Ако искаш по-широки хоризонти за живота си? - беше казал той няколко дни по-рано, - Запиши се да станеш “отличник” за Бога.” “Отличник”, както го обясни Сюз, е човек, който винаги прави малко повече от исканото или очакваното от него. Например, при изработката на мебели “да се отличиш” значи да доизпиш тапицерията, търпеливо да поставиш орнаменталните шевове, белег за качество и стойност. Доктор Сюз бе избрал като текст най-кратката от библейските биографии: “9 А Явис беше най-много почитан между братята си; и майка му го нарече Явис, като казваше: Понеже го родих в скръб.

10 И Явис призова Израелския Бог, като каза: Дано действително ме благословиш и дано разшириш пределите ми, и ръката Ти да бъде с мен, и да ме пазиш от зло, за да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска.” (1 Летописи 4: 9). Явис е искал да бъде повече и да направи повече за Бога и, както разбираме в края на стих 10, Бог му е дал това, което е поискал. Край на стиха. Край на библейската история.

Господи, искам, да съм “отличник” за Теб - молех се аз, докато гледах как пролетният дъжд се лее по стъклото. Но бях объркан. Какво точно бе направил Явис, за да се издигне над останалите? И защо Бог бе отговорил на неговата молитва? Не спирах да се чудя. Освен това, защо Бог дори е включил кратка биография на Явис в Библията?

От капките, стичащи се по стъклата на прозорците ли, що ли, изведнъж мисълта ми потече към стих 9 и нататък.

Взех Библията и прочетох стих 10 - молитвата на Явис. Нещо в молитвата му щеше да изясни загадката. Непременно. Придърпвайки един стол към жълтия плот, аз се наведох над Библията си, препрочетох няколко пъти молитвата и с цялото си сърце се опитах да прозра бъдещето, отредено от Бога за един тъй обикновен човек като мен.

На сутринта изрекох дума по дума молитвата на Явис.

И на следващата.

И на следващата.

След трийсет години още не съм спрял. Ако ме попитате кое изречение (освен моята молитва за спасение) най-много е променило живота и служението ми, ще ви кажа, че това е викът на един “отличник”, наречен Явис, който се помни не с онова, което е направил, а с онова, за което се е молил, и със случилото се впоследствие. Чрез страниците на тази книга искам да ви запозная с изумителните истини в молитвата на Явис за благословение и да ви подготвя да очаквате невероятните Божии отговори като неотменна част от житейския си опит.

Откъде знам, че ще ви окаже значително влияние ли? От собствения си опит и от свидетелството на стотици хора по света, с които съм споделил тези принципи. Защото, а то е дори още по-важно, молитвата на Явис отразява всемогъщата Божия воля за бъдещето ви. И накрая, защото разкрива, че вашият Отец копнее да ви даде безкрайно повече от онова, за което би ви хрумнало да помолите.

Само попитайте човека, който не е имал никакво бъдеще.

ЧУДОТО НА РОДОСЛОВИЕТО

Веднъж някой каза, че всъщност между хората има много малка разлика, но че именно тя е от огромно значение. Явис не изпъква в Стария Завет както Мойсей или Давид и не озарява книгата Деяния на апостолите както ранните християни, които коренно променят света. Но едно е сигурно: малката разлика в неговия живот е от най-голямо значение.

Може да мислите за него като за “чудото на родословието” или по-скоро като за библейския Малък голям човек. Ще го откриете скрит в най-малко четената част на една от най-малко четените книги на Светото писание.

Първите девет глави от Първо Летописи се занимават с официалното родословно дърво на еврейските племена, като се започне от Адам и се мине през хилядолетия, докато се стигне до завръщането на Израел от робство. Как да не са скучни! Безкрайните списъци с непознати и трудни имена (повече от петстотин на брой) вероятно ще накарат дори и най-смелия изучаващ Библията да се откаже.

Вземете четвърта глава. Потомците на Юда: Фарес, Есрон, Харми, Ор и Совал... А това е само началото. Ахумай, Есма, Едвас, Аселелфония, Анув...

Бих ви простил, ако изведнъж решите да оставите тази книжка и посегнете към дистанционното на телевизора. Но останете с мен. След изброяването на четиридесет и четири имена в главата неочаквано започва история:

Явис беше най-почитан сред братята си; и майка му го нарече Явис, като казваше: “Понеже го родих в скръб.”

И Явис призова Израелския Бог, казвайки: Дано действително ме благословиш и дано разшириш пределите ми, и ръката ти да бъде с мен, и да ме пазиш от зло, за да нямам скръб! И Бог му даде това, което поиска. (1 Летописи 4:9-10)

В следващия стих изброяването на имена от племето на Юда продължава, сякаш нищо не се е случило - Хелув, Суевият брат, Мехир...

Нещо в този човек Явис е накарало историка да прекъсне изреждането, да се изкашля и да смени тактиката. “Я почакайте малко! - сякаш възкликва той. - Непременно трябва да знаете нещо за този човек Явис. Той се извисява с цяла глава над останалите!”

Каква е тайната на непреходната репутация на Явис? Може да преровите Библията си от кора да кора, както направих аз, и пак няма да откриете повече информация, отколкото намираме в тези два кратки стиха:

- Животът започнал зле за някакъв човек, за когото никой не бил чувал.
- Той се молил с необичайна молитва от едно изречение.
- Всичко завършило изключително добре.

Очевидно изходът може да се обясни с молитвата му. Нещо в обикновената, пряма молба на Явис към Господа променя живота на този човек и оставя трайна следа в историческите книги за Израел:

Дано действително ме благословиш и дано разшириш пределите ми, и ръката ти да бъде с мен, и да ме пазиш от зло.

На пръв поглед четирите молби могат да ви се сторят искрени, разумни, дори благородни, но не кой знае колко впечатляващи. Все пак под повърхността на всяка от тях се крие мощен новаторски дух, напълно противоположен на обичайния за вас и мен начин на мислене. На следващите страници искам да ви покажа колко драматично всяка от молбите на Явис може да отвори пътя за нещо чудесно във вашия живот.

ДА ЖИВЕЕШ ОТВЪД ОГРАНИЧЕНИЯТА

Кога за последен път Бог е работил чрез вас така, че без всякакво съмнение да знаете, че е бил Той? Всъщност, кога за последен път в живота си сте видели да се случват чудеса? Ако сте като повечето вярващи, които познавам, няма да знаете нито как, нито дори дали би трябвало да се молите за такова изживяване.

Онова, което имам да споделя с вас, от години кара много хора да “отварят” живота си за мощното действие на Бога. Неотдавна бях в Далас да проповядвам за благословието на Явис пред девет хиляди души. После, докато обядвахме, един човек ми каза: “Брус, преди петнадесет години те чух да проповядваш за Явис и оттогава не съм спрял да се моля с тази молитва. Промяната беше толкова изумителна, че просто не спрях.”

Срещу нас друг приятел се съгласи с него. Каза, че от десет години се моли с кратката молитва на Явис и резултатът е същият. Човекът до него, хирург от Индианаполис, сподели, че се моли така от пет години.

Рекох им: “Приятелю, аз повече от половината си живот се моля с молитвата на Явис!”

Тъй като четете тази книга, вярвам, че споделяте желанието ми да постигнете живот, “по-достоеен” за Бога. Не че искате другите да се стремят към по-малко, а просто търсите пълното Божие благословение. Когато се явите пред Него да дадете отчет, най-силно ще копнеете да чуете: “Добре свършена работа!”

Приятелю, Бог наистина е приготвил за теб благословения, които до този момент не си потърсил. Знай, че те очакват. Сигурно ти звучи невъзможно и дори невероятно подозрително в нашите времена на самообслужване. Въпреки това, точно тази размяна - твоята оскъдица срещу Божието изобилие - от най-дълбока древност е била Неговата любеща воля за твоя живот. И с няколко основни задължения от твоя

страна от днес нататък ще продължиш с увереността и надеждата, че небесният ти Отец ще изпълни всичко за теб.

Представи си го така: вместо да стоиш до брега на реката и всеки ден да се молиш чаша вода да стигне до теб, ще направиш нещо немислимо - ще вземеш малката молитва с голямата награда и ще скочиш в реката! От този момент нататък ще оставиш да те понесат любещите потоци на Божията милост и сила. Великият Божи план за теб ще те обгради отвред и ти ще се потопиш в изключително важния и удовлетворяващ живот, който Бог ти е приготвил.

Ако това искаш, продължи да четеш.

2 - И ЗАЩО ДА НЕ МОЛИМ?

Дано действително ме благословиш

Представете си, че сте на християнски лагер в планината заедно с други, които искат да имат по-пълноценен християнски живот и на всекиго е определен наставник. Вашият е прехвърлил седемдесетте и е печелил души за Господа по-дълго, отколкото ви има на този свят. Първата сутрин на път за душовете минавате покрай неговата стая. Вратата му е открената и той тъкмо е коленичил за молитва. Не устоявате и спирате. Питате се: Как ли започва молитвите си един титан на вярата?

Накланяте глава към вратата. Дали ще се моли за съживление? Или за гладните по света? Или пък за вас?

Но ето какво чувате: “О, Господи, тази сутрин Те моля преди всичко да ме благословиш!”

Сепнати от такава егоистична молитва, отминавате по коридора да вземете душ. Ала докато си нагласявате водата, ви поразява една мисъл. Толкова очевидна, че се чудите как не ви е хрумнала по-рано: Великите мъже на вярата мислят различно от останалите.

Докато се облечете за закуска, вече сте сигурни в това. Причината, поради която някои мъже и жени на вярата се извисяват над другите, е, че мислят и се молят различно от останалите. Възможно ли е Бог да иска да сте “по-себични” в молитвите си? Да молите вашия Бог за все повече и повече неща?

Познавам доста искрени християни, за които подобно мислене е признак на незрялост. Те смятат, че ще изглеждат невъзпитани или алчни, ако молят Бога за прекалено много благословения.

Може би и вие мислите същото. Ако е така, искам да ви покажа, че такава молитва не е проява на егоцентризъм, както навярно ви се струва, а на висша духовност и е точно молбата, която нашият Отец копнее да чуе.

Първо, нека разгледаме подробно историята на Явис.

НЕ СКРЪБ, А ПРИДОБИВКА

Доколкото знаем, след завладяването на Ханаан и по времето на съдиите Явис е живял в южен Израел. Роден е в племето на Юда и накрая става най-почитаният старейшина на един от родовете. Неговата история наистина започва с името му: “Майка му го нарече Явис, като казваше: “Понеже го родих в скръб.” На староеврейски думата “явис” или “явез” означава “скръб”. В буквален превод гласи: “Той причинява (или ще причини) болка.”

Не звучи като обещаващо начало за един живот, нали?

Появата на всички бебета е придружена от известна болка, но нещо около раждането на Явис е излязло извън обичайните рамки - до такава степен, че майка му е решила да го увековечи в името на сина си. Защо ли? Бременността или раждането може да са били мъчителни. Навярно детето се е родило седалищно. Или пък болката на майката е била емоционална - може бащата да я е напуснал по време на бременността; може да е умрял; може семейството да е било в толкова тежко материално положение, че мисълта за още едно гърло за хранене да е навявала само страх и тревога. Единствено Бог знае със сигурност какво е причинило болката на тази огорчена майка. Не че е имало голямо значение за малкия Явис. Той е израснал с име, което всяко момче би ненавиждало. Представете си, че като дете ви се бе наложило да търпите тормоза на грубияни, всекидневното напомняне за нежеланото ви раждане и подигравателни въпроси като: “Е, младежо, какво ли си е мислела майка ти, за да те кръсти така?”

Все пак най-тежкото бreme, произтичащо от името на Явис, е това, че то е определило бъдещето му. В библейски времена мъжът и името му са били така неразривно свързани, че “да изличиш името” на някого е било все едно да го убиеш. Името често се е приемало като пожелание или пророчество за бъдещето на детето. Например Яков може да означава “който заграбва” - добро определение за този вечно кроющ нещо патриарх. Ноемин и съпругът ѝ кръщават двамата си сина Маалон и Хелеон. И какво означават тези имена в превод? “Немощен” и “линеещ”. И те са точно такива. И двамата умират млади. Соломон значи “мир” и той със сигурност е първият израелски цар, който управлява, без да воюва. Име, означаващо “скръб”, не предвещавало нищо добро за бъдещето на Явис.

Въпреки безрадостните перспективи, Явис намерил изход. Той израснал с историята за Бога на Израел, който освободил предците му от робство, спасил ги от могъщите им врагове и ги настанил в земята на изобилието. Когато станал зрял човек, Явис вярвал и горещо се надявал на този Бог на чудесата и новото начало.

Тогава защо да не поиска и той чудо?

Така и сторил. Молил се с най-невероятната възможна молитва:

“Дано действително ме благословиш...!”

Харесват ми настойчивостта и уязвимостта, които личат в молбата му. На староеврейски да добавиш “действително” към тази молитва е все едно да поставиш пет възклицателни знака или да я напишеш с главни букви и да я подчертаеш.

Представяте ли си как Явис стои пред масивна порта в една висока до небето стена. Притиснат от мъката на миналото и от тежобата на настоящето, той вижда пред себе си само невъзможност - затворено бъдеще. Ала издигайки ръце към небето, извиква: “Отче, о, Отче! Моля Те, благослови ме! Искам да кажа... благослови ме много!”

С последната дума започва и промяната. Той чува страшен трясък. После стон. И накрая тътен, докато огромната порта се отваря пред него в широка дъга. Отвъд, докдето поглед стига, са се ширнали полята на благословието.

И Явис пристъпва в новия си живот.

ЩО Е ТОВА?

Преди да можем уверено да помолим за Божието благословение, трябва добре да разбираме какво означава тази дума. От всеки амвон чуваме “благославя” или

“благословение”. Молим Бог да благослови мисионерите, децата и храната, която е пред нас.

Нищо чудно, че смисълът на благословието се размива и се превръща в нещо смътно и безобидно като: “Приятен ден.” Нищо чудно, че много християни не жадуват отчаяно като Явис да го получат!

“Благославям” в библейския смисъл значи “да помолиш за” или “да окажеш свръхестествено благоволение”. Когато молим за Божието благословение, не молим за повече от това, което бихме могли да получим. Копнеем за чудесната и безгранична добрина, която само Бог познава и може да ни даде. За това богатство говори авторът в Притчи: “Благословието Господне обогатява; и Той не му прибавя скръб” (Притчи 10:22).

Забележете радикално новото в молбата на Явис за благословение: Той оставя изцяло на Господа да реши какви да бъдат благословиенията и къде, кога и как да му ги даде. Този вид пълно доверие в Божиата добронамереност към нас няма нищо общо с разпространеното схващане, че трябва да помолиш Бога за “Кадилак”, шестцифрен доход или някакъв друг материален знак, за да спечелиш от връзката си с Него. В молитвата на Явис благословието е съсредоточено като лазер върху желанието ни да не искаме нито повече, нито по-малко от онова, което Бог иска за нас.

Когато търсим Божието благословение като най-висша ценност в живота, ние се хвърляме безрезервно в реката на Неговата воля, сила и планове за нас. Всичките ни други нужди стават второстепенни по отношение на истинското ни желание, а то е изцяло да се потопим в онова, което Бог се опитва да направи в нас, чрез нас и около нас за Своя прослава.

Нека ви кажа за един сигурен резултат, ако искрено търсите благоволенията Му. Животът ви ще се изпълни с чудеса. Откъде знам ли? Защото Той го обещава и съм го видял да се случва в собствения си живот! Силата, с която Бог извършва велики дела ще престане да среща пречка във вас. Вие ще се движите в Неговата посока. Ще се молите за същото, което желае и Той. Невъзпрепятствани, небесните сили ще започнат да изпълняват съвършената Божия воля - чрез вас. И вие първи ще го забележите! Но има една уловка.

ГОСПОДИН ДЖОУНС ОТИВА НА НЕБЕТО

Какво ще кажете, ако разберете, че днес Бог е възнамерявал да ви изпрати двама и три особени благословения, а вие сте получили само едно? Коя смятате, че е била причината?

Има една кратка история за някой си господин Джоунс, който умира и отива на небето. Апостол Петър го очаква на портите да го разведе из рая. Сред великолепните златни улици, красиви големи къщи и ангелски хорове, които Петър му показва, той забелязва странна на вид сграда. Прилича му на огромен склад, защото е без прозорци и има само една врата. Но когато моли да я разгледа отвътре, апостол Петър се колебае. “По-добре да не знаеш какво има вътре,” - казва на новодошлия.

“Защо и в рая трябва да има тайни? - пита се господин Джоунс. - Каква ли невероятна изненада ме очаква вътре?” До края на официалната обиколка той не спира да се чуди и пак моли да разгледа отвътре постройката.

Накрая Петър склонява. Когато апостолът отваря вратата, господин Джоунс се втурва навътре и едва не го събаря. Оказва се, че огромната сграда е пълна с етажерки до тавана, а на всяка полица са плътно наредени бели кутии, вързани с червени панделки.

“На всички тези кутии са написани някакви имена - разсъждава гласно господин Джоунс. После се обръща към апостол Петър и го пита: - Има ли и с моето име?”

“Има.” Апостол Петър се опитва да поведе господин Джоунс навън. “Честно казано - опитва се да го отклони той, - ако бях на твое място...” Ала господин Джоунс вече е при етажерката с буквата “Д” и търси своята кутия.

Апостол Петър, клатейки неодобрително глава, настига господин Джоунс точно когато той маха панделката от кутията си и отваря капака. Като поглежда вътре, Джоунс веднага разбира за какво става дума и въздиша дълбоко, както мнозина преди него.

Защото в бялата кутия на господин Джоунс са всички благословения, които Господ е искал да му даде приживе..., но господин Джоунс така и не е помолил за тях.

“Искайте, и ще ви се даде” - обещава Исус (Матей 7:7). “Нямате, защото не искате” - казва Яков (Яков 4:2). Макар да няма граници за Божията благодат, ако не сте помолили Бога за благословение вчера, не сте получили всичко, което е трябвало да имате.

Това е уловката - ако не молите за благословието Му, вие се лишавате от онова, което стига до вас, само когато молите. Както един баща се ласкае, когато детето му го моли за благословия, така и вашият Отец с радост откликва, щом най-силно от всичко желаете благословието Му.

БОЖИЯТА ПРИРОДА Е ДА БЛАГОСЛАВЯ

Навярно си мислите, че името ви е просто още един синоним на болка или неприятност или, че наследството, което сте получили от семейството, е по-скоро пасив, отколкото актив. С една дума, не се чувствате като кандидат за благословение. Или пък сте от онези християни, които смятат, че щом са спасени, Божиите благословения някак ще потекат в живота им по предварителен план, независимо какво правят. Че не се изискват никакви допълнителни усилия.

Или може би сте залитнали и сте почнали да водите счетоводство с Господа. В сметката си за благословения имате графа “Влогове и тегления”. Може би смятате, че ако Бог е бил необичайно добър към вас напоследък, не бива да очаквате, още по-малко да Го молите, да кредитира сметката ви. Може дори да си мислите, че сега известно време ще ви пренебрегва или направо ще го впише като дълг в сметката ви, като изпрати малко трудности по пътя ви.

Такова мислене е грях и капан! Когато Мойсей моли Господ на планината Синай: “Покажи ми славата Си” (Изход 33:18), той се стреми към по-съкровено разбиране на Бога. В отговор Бог се описва като “Господ, Господ, Бог жалостив и милосърден, дълготърпелив, многомилостив и верен” (34:6).

Невероятно! Самата природа на Бога е да има благодат в толкова изобилие, че тя да прелива и в нашия недостоеен живот. Ако възприемате Бога по друг начин, освен по този, моля ви да промените начина си на мислене. Защо да не сключите доживотно споразумение с Господа да ви благославя всеки ден, при това да ви благославя много? Божията щедрост се ограничава единствено от нас, не от Неговите възможности, сила или желание да дава. Явис е благословен просто защото е отказал да позволи някакво препятствие, човек или мнение да се окаже по-важно от Божията същност. А Божията същност е да благославя.

Самият факт, че Бог е записал историята на Явис в Библията, е доказателство, че не е важно кой си, какво са решили за теб родителите ти или какво ти е било “писано” да бъдеш. Важно е да знаеш какъв искаш да бъдеш и да се молиш за това.

Чрез една проста молитва с вяра можеш да промениш бъдещето си. Можеш да промениш и онова, което ще се случи след минута.

3 - ДА ЖИВЕЕМ ПО-МАЩАБЕН ЖИВОТ ЗА ГОСПОДА

И дано разшириш пределите ми!

В следващата част от молитвата на Явис - молбата за разширяване на пределите - молите Бог да придаде такъв мащаб на живота ви, че да имате по-голямо влияние в разпространението на Евангелието.

И от контекста, и от резултатите от молитвата на Явис разбираме, че тя далеч не е само обикновено желание за повече имоти. Той иска повече влияние, повече отговорности и повече възможности да направи нещо значимо за Бога на Израел. В зависимост от версията, която четете, думата “предели” може да бъде преведена като “бряг” или “граница”. За Явис и неговите съвременници тя е носела същия емоционален заряд, какъвто “земя на заселник” или “граница на заселените области” са носели за поколения американски пионери. Означавала е собствено място с достатъчно пространство да израстваш.

По времето на Явис, Израел, начело с Исус Навиев, току-що е завладял Ханаан и Обетованата земя е била поделена на области за всяко племе. Когато Явис е викал към Господа: “Дано разшириш пределите ми!”, той вероятно е оглеждал отредения си дял и си е мислил: “Със сигурност заслужавам нещо повече от това!” Като земеделски стопанин или скотовъдец, е оглеждал участъка земя, завещан му от семейството, виждал се е в ограденията и граничните колчета, пресмятал е възможностите и е стигнал до решението: Всичко, което си поставил под моя грижа, Господи, вземи го и го разшири.

Ако Явис работеше на Уол Стрийт, навярно щеше да се моли: “Господи, увеличи стойността на моите инвестиционни портфолия.” Когато разговарям с президенти на компании, често им разказвам за тази особена нагласа на ума. Когато бизнесмени християни ме питат: “Редно ли е да моля Бога за разширяване на бизнеса?”, моят отговор е: “Напълно!” Ако вършиш бизнеса си по Божия начин, не само че е редно да молиш за разширяването му, но и Бог очаква да го направиш. Вашият бизнес е територията, която Бог ви е поверил. Той иска да го приемате като значителна възможност да повлияете върху живота на отделни хора, деловата общност и широкия свят за Негова прослава. Молбата ви да разшири тази възможност Му носи само радост.

Нека да предположим, че Явис е бил съпруга и майка. Тогава молитвата щеше да гласи така: “Господи, умножи семейството ми, благослови най-важните ми взаимоотношения, увеличи за Твоя прослава влиянието на домочадието ми.” Вашият дом е най-мощната арена на земята за промяна на човешки живот за Господа. Защо Бог да не иска да сте силни заради Него?

Независимо с какво се занимавате, най-висшата форма на молитвата на Явис за по-широки предели би могла да звучи така:

О, Боже и Царю, моля Те увеличи възможностите и влиянието ми по такъв начин, че да докосвам живота на повече хора за Твоя прослава. Позволи ми да направя още неща за теб!

Когато се молите така, нещата стават доста вълнуващи.

ДА ПРЕМЕСТИМ ГРАНИЧНАТА БРАЗДА

Преди няколко години, когато в продължение на една седмица изнасях лекции в голям християнски колеж в Калифорния, предизвиках студентите да се молят с молитвата на Явис за повече благословение и по-голямо влияние. Предложих всичките две хиляди студенти да си поставят цел на служение, достойна за колеж с такова име.

“Защо не погледнете глобуса и не изберете един остров - казах им аз. - Набелязвате го, събирате студентски екип, наемате чартърен полет и завладявате острова за Бога.”

Някои студенти изреваха от възторг. Други оспориха здравия ми разум. Но почти всички слушаха. Аз упорствах. Казах им, че съм бил на остров Тринидад и знам колко е голяма нуждата от Бога там. “Трябва да се молите на Бога за Тринидад” - настоявах аз.

Никой не се отзова начаса.

Въпреки това, предизвикателството доведе до вълнуващи обсъждания. Разбрах, че повечето студенти копнеят да направят нещо значително с времето и дарбите си, но се колебаят откъде да започнат. Те обикновено изброяваха нещата, които не им достигат - умения, пари, смелост или възможност.

Почти през цялата седмица задавах въпроса: “Ако Бог на небето те обича безкрайно и иска всеки миг да си в присъствието Му и ако знае, че небето е далеч по-добро място за теб, защо тогава те е оставил тук?” Непрекъснато им втълпявах онова, което смятам за библейския отговор на този въпрос: “Защото Бог иска да преместваш граничната си бразда, да завладяваш нови територии за Него (може да е цял остров) и да стигаш до още хора в Неговото име.”

Бог действаше. Седмица след като се бях прибрал у дома, получих писмо от един студент на име Уорън. Той ми съобщаваше, че заедно с приятеля му Дейв са решили да предизвикат Божията сила и да помолят Бог да ги благослови и да разшири пределите им. По-точно - бяха се молили Бог да им даде възможност да свидетелстват пред губернатора на щата в събота и неделя. Хвърлили спалните си чували в стария “Плимът” на Уорън и карали шестстотин километра до столицата, за да “хлопат” и да им отворят врати. Писмото продължаваше:

“Ето какво се случи до неделя вечерта, когато се върнахме от Сакраменто:

Споделихме вярата си пред двама работника на бензиностанция, четирима бодигарда, началника на Националната гвардия на САЩ, директора на Департамента на здравето, образованието и социалните грижи в щата Калифорния, началника на калифорнийския патрул по пътната мрежа, секретаря на губернатора и накрая пред самия губернатор.

Тъй като Бог ни прави да израстваме във вярата, ние сме благодарни и изплашени до смърт. Благодарим ви още веднъж за предизвикателството!”

Това беше само началото. През идните седмици и месеци университетският комплекс бе зает от прозрения за разширяване на територията. До есента студентски екип начело с Уорън и Дейв издигна един важен мисионерски проект за следващото лято. Нареккоха го “Операция Явис”. Целта им бе: да съберат екип от самоиздържащи се работещи студенти, да наемат чартър и, да... познахте... да летят до остров Тринидад за служение през лятото. И точно така направиха. Сто двайсет и шест студенти. И факултетът одобри. Когато самолетът излетя пълен от Лос Анджелис, “Операция Явис” можеше да се похвали с обучени екипи, готови да служат чрез драма, строителство, ваканционно библейско училище, музика и посещения по домовете. Ректорът нарече “Операция Явис” най-значителното студентско служение в историята на колежа. Двама студенти бяха помолили Бога да разшири пределите им - и Той го стори! Една

кратка молитва беше променила границите на картата и бе повлияла върху живота на хиляди хора.

“МИСЛЯ, ЧЕ ИМАМ ПРЕДВАРИТЕЛНО УГОВОРЕНА СРЕЩА”

Молитвата на Явис е революционна молба. Колкото е необичайно да чуеш някой да се моли: “Господи, дано действително ме благословиш!”, толкова и да чуеш някой да казва: “Господи, моля Те, разшири служението ми!” Повечето от нас смятат, че животът ни и без това е препълнен с ангажименти. Но когато с вяра започнеш да се молиш да се разшири служението ти, тогава стават изумителни неща. Докато възможностите ти се разширяват, способностите и силите ти също се увеличават по свръхестествен начин. Веднага ще усетиш задоволството, което Бог изпитва от молбата ти и нетърпението Му да извърши велики дела чрез теб.

Разни хора ще се появят на прага или на масата до вас. Ще започнат да говорят неща, които ще изненадат самите тях. Ще помолят за нещо, без да са сигурни как точно ще се развият събитията, и ще чакат да чуят отговора ви.

Аз наричам тези срещи “предварително уговорените срещи на Явис”.

Спомням си първия път, когато помолих за такава среща. Беше на много необичайно място - на един кораб, недалеч от турския бряг. Пътувах сам - проучвах една туристическа компания с богат опит в средиземноморските обиколки по стъпките на апостолите от ранната църква. Наслаждавахме се на прекрасни дни на борда, а аз имах доста време да работя по различни проекти, но с всеки ден се чувствах все по-самотен. Най-зле бях сутринта, когато пуснахме котва в Патмос - острова, където Йоан е написал книгата Откровение.

Вместо да отида на обиколката с екскурзовод, аз се разхождах из улиците на малкото пристанище и говорех на Бога. Господи, изпитвам такава носталгия и слабост - молах се аз, - но искам да Ти служа. Дори сега разшири пределите ми. Изпрати някого, който се нуждае от мен.

Отидох на един малък площад, седнах на маса в кафене на тротоара и си поръчах чаша кафе. След няколко минути чух мъжки глас зад гърба си: “Вие от корабната екскурзия ли сте?”

Вдигнах поглед и видях един младеж да идва към мен. “Да - отвърнах аз. - А вие?”

Той обясни, че е американец и живее на острова, а после попита дали може да седне на моята маса. Казваше се Тери. След броени минути вече споделяше с мен историята си. Както се оказа, бракът му едва се крепял. Всъщност, същия ден бил приключил. Жена му казала, че до вечерта ще се изнесе.

Нали се сещате точно какво си мислех? Е, Господи, като че ли това е моята предварително уговорена среща. И я приемам...

- Искаш ли жена ти да си тръгне? - попитах аз.

- Не - отговори той.

- Искаш ли няколко съвета? - предложих аз.

Щом ми отвърна утвърдително, знаех, че това е Божие потвърждение за още една опитност като тази на Явис. През следващия час разясних няколко от основните библейски принципи за щастлив брак. Тери не беше чувал нито един от тях.

Щом свърших, той така гореше от желание да приложи новите си прозрения и да спаси брака си, че веднага скочи да си върви. “Слушай, Тери - помолих го аз, - наистина искам да знам как ще се развият нещата с теб и жена ти. Каквото и да стане, ела да ми кажеш на кораба, преди да сме отплавали, става ли?”

Той се съгласи, махна с ръка и изчезна. До вечерта всички се върнахме на борда. Разхождах се по палубата и чаках. Все още бях самотен, някак изтормозен, и взех да гадая какво ли е станало с Тери. Когато капитанът издаде команда за последна сирена, преди да отплаваме, отидох в задния край на кораба, където екипажът работеше нещо по кърмата. И ето че съзрях двама млади, хванати за ръка, да тичат към нас по брега. Когато се приближиха достатъчно, за да ме видят увиснал на перилата, в един глас завикаха: “Подейства! Подейства! Заедно сме!”

През остатъка от пътуването бях толкова въодушевен заради стореното от Бога, че сякаш ми бяха пораснали криле. Бог беше уредил тази среща между младежа и мен. И ни беше тласнал един към друг от мига, в който Го бях помолил за по-мощен живот в служба на Него.

ДА ЖИВЕЕШ ПО БОЖИЯТА МАТЕМАТИКА

Каквито и да са дарбите, образованието или професията ни, нашето призвание е да вършим Божието дело на земята. Ако искате, можете да го наречете “да изживееш вярата си за другите”. Можете да го наречете “служение”. Можете да го наречете “всекидневна работа на християнина”. Но както и да го наречете, знайте че Бог търси хора, които желаят да живеят по този начин, защото, за съжаление, повечето вярващи изглеждат не са склонни да живеят под такова благословение и влияние.

Нашата неохота идва от факта, че с числата сме добре, но аритметиката ни е напълно погрешна.

Например, когато решаваме какви предели е промислил Бог за нас, в сърцето си виждаме едно уравнение, което изглежда горе-долу така: погрешна.

Моите способности + опитност + обучение + моята личност и външен вид + моето минало + очакванията на другите = отредената ми територия. Независимо колко проповеди сме слушали за това как Божията сила действа чрез нас, ние просто не стигаме до същността на тази кратичка дума “чрез”. Естествено, говорим, че искаме Бог да действа чрез нас, но всъщност имаме предвид “с” или “заедно с”. Въпреки това, Бог ни напомня същото, което напомня и на евреите, когато се връщат от робство в една опустошена родина: “Не чрез сила, нито чрез мощ, а чрез Духа Ми - казва Господ на силите” (Захарий 4:6).

Нашият Бог действа чрез обикновени хора, вярващи в един необикновен Бог, който ще извърши делото Си чрез тях. Той само чака поканата. Това значи, че Божията математика би изглеждала по-скоро така:

Моето желание и слабост + Божията воля и свръхестествена мощ = моите разширяващи се предели.

Когато започнете да молите Бога искрено, да Го умолявате за повече влияние и отговорност, с които да Го почетете, Бог ще даде да срещнете възможности и хора по пътя си. Можете да Му се доверите, че никога няма да изпрати човек, на когото да не можете да помогнете чрез Неговото водителство и сила. Почти винаги ще се страхувате, когато тръгвате да завладявате нови територии за Него, но ще изпитвате и огромно вълнение от усещането, че Бог ви подпомага, докато го правите. Ще бъдете като Йоан и Петър, в чиито уста бяха вложени нужните думи в точния момент.

Един ден, в отговор на молитвите на Дарлийн за разширено служение, някаква съседка, която едва познавахме, почука на вратата ни и през сълзи изхлипа: “Госпожо, мъжът ми умира, а нямам с кого да поговоря. Можете ли да ми помогнете?” По-широки предели. Предварително уредена среща.

Неотдавна, докато пътувах с влак из страната, отново се помолих Бог да разшири пределите ми. Както се хранех във вагон-ресторанта, помолих Бог да изпрати някого, който има нужда от Него. След малко жена седна отсреща на масата и каза, че трябва да ме попита нещо. Знаеше името ми, но това май беше всичко. Изглеждаше силно развълнувана.

- С какво мога да ви помогна? - запитах аз.

- Страхувам се от Антихриста - отвърна тя. - Вече петдесет години живея в постоянен ужас, че няма да го разпозная, когато дойде, че ще ме измами и ще ми остави белега на звяра.

Този директен въпрос от жена, която нямаше да срещна повторно, доведе до вълнуващ разговор и прекрасно духовно освобождение.

По-широки предели. Предварително уредена среща.

МЯСТОТО ВИ НА ПЪРВИЯ РЕД

Да се молите за по-широки предели значи да се молите за чудо — толкова е просто. Чудото е Божия намеса, за да се случи нещо, което иначе не би станало. Именно това, и само това, беше нужно на Явис, за да възвиси името си и да промени житейските обстоятелства.

Вярвате ли, че все още стават чудеса? Мнозина християни, които познавам, не вярват. Напомням им, че не е нужно чудесата да нарушават природните закони, за да бъдат свръхестествени явления. Когато Христос е укротил бурята, не е пренебрегнал всеобщия закон - бурята накрая и сама е щяла да утихне. Но Той обръща времето в желаната посока. Когато Илия се е молил да спре да вали, Бог се е намесил в естествения цикъл от суша и дъжд.

По същия начин чудотворните Божии сили бяха налице, когато, познавайки нуждата на Тери, Той ни срещна на остров Патмос. И когато, знаейки болката на жената от влака, уреди нашия разговор.

Най-вдъхновяващите чудеса в живота ми винаги са започвали със смела молба да се разшири много Божието царство. Когато правиш малки стъпки, като че ли не ти е нужен Бог. Когато се хвърлиш в главния поток на Божиите планове за този свят, - които далеч надминават човешките ти способности - и молиш Бога: Господи, употреби ме, разшири служението ми за Теб! - тогава даваш път на чудесата. В този миг небето изпраща ангелите, ресурсите, силите и хората, които ти трябва. Виждал съм го да се случва много пъти.

Бог винаги се намесва, когато поставиш Неговия дневен ред пред своя и следваш него! Колкото и да е чудно, ако си се молил Бог да разшири някакъв твой предел, непременно ще познаеш Неговия божествен отговор. Ще получиш място на първия ред в живот, изпълнен с чудеса.

4 - БОЖИЕТО ВЕЛИКО ДОКОСВАНЕ

И ръката Ти да бъде с мен

Вече сте го направили. Престрашили сте се. Нагазили сте в дълбокото. Изправили сте се срещу студеното лице на действителността. Неспособни сте да продължите живота, към който сте се стремили...

След като са се осмелили да помолят за разширено служение, немалко християни се разколебават на този етап от духовното си преобразяване. Получили са такива благословения, каквито не са смятали за възможни. Видели са как Бог разширява границите на тяхното влияние и възможности.

Ала неочаквано благодатният полъх под крилата им секва. Безпомощни, те почват да падат право надолу.

Да ви звучи познато? Навярно новите делови възможности, които се отварят за бизнеса ви, заплашват да надхвърлят опита и силите ви. Като че ли младежите, които отскоро се събират в кухнята ви, по-силно влияят на семейството ви отрицателно, отколкото вие им влияете положително. Или се оказва, че новите възможности за служение, за които сте се молили и които сте получили, изискват човек с много повече способности, отколкото някога ще притежавате.

Поели сте огромен куп Божии благословения, напредвате в нови предели... и се препъвате в смазващи обстоятелства. Щом вярващите се озоват в такова неочаквано затруднение, те често се уплашват. Чувстват се подведени. Изоставени. И малко ядосани.

С мен беше така...

ДА “ПАДНЕШ” НА ВЛАСТ

Да не говорим за падане! Чувствах се слаб и вън от контрол, - както не бива да се чувства никой водач - и през повечето дни виждах единствено как стремително падам. Беше в началото на приключението със служението ми, след като доста врати се бяха разтворили и пред мен се бяха открили вълнуващи нови възможности в организацията (Walk Thru the Bible). Но просто не можех да се отърся от усещането, че не съм подходящият човек за тази работа.

Крайно разстроен, реших да потърся съвет от един доверен старейшина. Джон Мичъл беше прехвърлил осемдесетте, проповедник от Йоркшир и духовен баща на много вярващи. Споделих с него за какво смятам, че ме е призвал Бог и после му признах проблема си. Още се опитвах да опиша подробно кризата, в която бях изпаднал, когато той ме прекъсна:

- Синко - рече ми с мекия си акцент, - чувството, от което бягаш, се нарича зависимост. Това значи, че вървиш с Господ Исус. - Спря, за да ми позволи да осмисля думите му, сетне продължи:

- Всъщност, от мига, в който вече не се чувстваш зависим, ти си се отдръпнал от истинския живот на вяра.

Думите му не ми харесаха.

- Искате да кажете, доктор Мичъл, че е нормално да имам чувството, че не мога да го направя?

- Ама разбира се, младежо! - отвърна той, грейнал в усмивка. - То си е съвсем в реда на нещата.

Това е страшна и едновременно вдъхновяваща истина, нали? Като богоизбрани, благословени синове и дъщери, от нас се очаква да опитаме нещо толкова голямо, че провалът ни да е сигурен..., ако Бог не се намеси. Отделете няколко мига в молитва да се помъчите да проумеете как тази истина противоречи на всичко, което по човешки бихте избрали:

- Тя е против здравия разум.
- Противоречи на предишния ви житейски опит.
- Изглежда пренебрегва чувствата, възпитанието и нуждата ви от сигурност.

- Кара ви да изглеждате като глупак и пораженец.

И все пак това е планът на Бога за Неговите най-достойни служители. Ще призная, че филмовите герои сякаш не отдават голямо значение на зависимостта, но вие и аз сме създадени за нея. Зависимостта от Бога превръща в герои обикновени хора като Явис, вас и мен. Как ли? Принудени сме да извикаме сЪм Господа с третата отчаяна молба на Явис: “И ръката Ти да бъде с мен!” Така освобождаваме силата на Бога да осъществи Неговата воля и да Му донесе слава, въпреки на пръв поглед невъзможните обстоятелства.

Забележете, че Явис не е започнал молитвата си с пожелание Божията ръка да бъде с него. В началото не е усещал нужда от това. Все още се е справял. Рисковете и съпътстващите ги страхове са били минимални. Ала когато се разширили пределите му и непосилните задачи от Божия дневен ред взели да го затрупват, Явис разбрал, че му е необходима божествена помощ, и при това бързо. Могъл е да отстъпи или да се опита да продължи със собствени сили. Но вместо това е избрал да се моли.

Ако търсенето на Божието благословение е най-върховният акт на поклонение, а желанието да направим повече за Него - най-голямата ни амбиция, тогава молбата Божията ръка да бъде с нас е нашият стратегически избор да запазим и продължим великите дела, които Бог е започнал в живота ни.

Ето защо можете да наречете Божията ръка върху вас “Божие велико докосване”. Вие не ставате велики; ставате зависими от силната ръка на Бога. Когато предадете нуждата си в Неговата ръка, тя се превръща в Негова безгранична възможност. И Той става велик чрез вас.

СТЪЛБА КЪМ ОБЛАЦИТЕ

Един ден, когато децата ни още не ходеха на училище, с Дарлийн ги заведохме в голям градски парк в южна Калифорния. Беше такъв парк, който кара възрастния да си пожелае пак да е дете. Имаше люлки, катерушки, въртележки, ала най-изкусителни бяха пързалките (имаше не една, а три) - малка, средна и голяма. Дейвид, тогава петгодишен, изхвърча като стрела към най-малката.

- Защо и ти не се спуснеш с него? - предложи Дарлийн.

Но аз бях намислил друго.

- Да изчакаме да видим какво ще стане - рекох аз. Така че се настанихме на една близка пейка и го наблюдавахме. Дейвид успешно се изкатери до върха на най-малката пързалка. Махна ни отгоре, широко усмихнат, и се спусна.

После без колебание се насочи към средната пързалка. Беше се изкачил до половината, когато се обърна и ме погледна. Извърнах очи встрани. За миг прецени шансовете си, сетне внимателно заслиза надолу, стъпало по стъпало.

- Скъпи, защо не отидеш да му помогнеш? - попита жена ми.

- След малко - отвърнах аз с надеждата пламъчето в очите ми да я увери, че не съм небрежен родител.

Дейвид постоя няколко минути до средната пързалка, наблюдавайки как другите деца се качват, спускат и как тичат да се качат пак. Накрая мозъчето му взе решение. И той можеше. Покатери се горе... и се спусна. Всъщност три пъти поред, без дори да ни погледне.

После го видяхме, че се обърна и се запъти към най-високата пързалка. Сега вече Дарлийн се разтревожи.

- Брус, не мисля, че трябва да се спуска сам. Какво ще кажеш?

- Съгласен съм - отвърнах аз, колкото се може по-спокойно. - Но не смятам, че ще го направи. Да изчакаме и ще видим.

Когато стигна до голямата пързалка, Дейвид се обърна и извика: “Татко!” Но аз пак погледнах встрани, правейки се, че не го чувам.

Той погледна към върха на пързалката. В детското му въображение стълбата навярно стигаше до облаците. Видя как едно голямо момче се спуска смело надолу. И тогава, макар шансовете да бяха против него, реши да опита. Стъпало по стъпало, помагайки си с ръчички, той се заизкачва нагоре. На една трета от височината изведнъж спря. Голямото момче вече идваше зад него и му подвикваше да продължава. Но Дейвид не можеше. Не можеше да се изкачи, нито да слезе. Бе стигнал до ръба на провала.

Втурнах се към него.

- Добре ли си, момчето ми? - попитах отдолу.

Той погледна към мен, разтреперан, но вкопчен в стълбата с желязна решителност. Веднага разбрах, че иска да ми зададе въпрос.

- Татко, ще се спуснеш ли с мен по пързалката? - попита той. Голямото момче вече губеше търпение, но аз не смятах да изпускам момента.

- Защо, синко? - попитах в отговор, взирайки се нагоре в лицето му.

- Не мога сам, татко - рече той разтреперан. Много е високо!

Протегнах се, за да го достигна и да го вдигна на ръце. После се изкачихме заедно по стръмната стълба до облаците. Там го сложих да седне пред мен и го обгърнах с ръце. Спуснахме се заедно, смеейки се.

РЪКАТА МУ, ДУХЪТ МУ

Ето това е ръката на вашия Отец. Кажете Му - Отче, моля Те, направи това с мен, защото не мога сам! Много е трудно за мен! И пристъпете с вяра да извършите и изречете неща, които биха могли да дойдат само от Неговата ръка. После духът ви крещи: Бог стори това, никой друг! Бог ме понесе, даде ми думите, даде ми сили - това е чудесно!

О, горещо ви препоръчвам живота в това свръхестествено измерение!

Божията мощ в нас, избликваща чрез нас, е онова, което превръща зависимостта в незабравимо изживяване на пълнота. “Не че сме способни от само себе си да съдим за нещо като от нас си; но нашата способност е от Бога, който ни и направи способни като служители на един нов завет” (2 Коринтяни 3:5-6).

Колкото и трагично да звучи, ръката на Господа толкова рядко се усеща дори от зрели християни, че те не молят за нея и не им липсва. Едва ли знаят, че съществува. Мислят за нея като за нещо, запазено за пророците и апостолите, но не и за тях. Както бихте предположили, щом тези вярващи стигнат до някакъв провал, те са склонни да правят погрешен извод: Отидох твърде далеч; накрая се озовах на грешното място. И тъй като вече разполагам с всичко необходимо, трябва веднага да си тръгна!

Явис, напротив, е бил тъй сигурен, че Божията ръка е нужна за благословието му, че не е могъл да си представи достоен живот без нея. Нека разгледаме по-внимателно значението на неговата молитва.

“Ръката на Господа” е библейски израз за Божията сила и присъствие в живота на хората Му (Виж Исус Навиев 4:24 и Исаия 59:1). В Деяния феноменалният успех на ранната църква се приписва на едно нещо: “Господната ръка беше с тях; и голям брой човечи, като повярваха, се обърнаха към Господа” (Деяния 11:21). По-специфично описание на Божията ръка в Новия завет е “изпълването със Светия Дух”. Растежът на

църквата свидетелства мощно за необходимостта от ръката на Бога, за да се извърши Божието дело.

Обърнете внимание на естествената прогресия - повече благословение, повече територия, по-голяма необходимост от свръхестествена мощ. Когато Исус дава на учениците Си великото поръчение: “И тъй, идете, научете всичките народи... и ето, Аз съм с вас през всичките дни до свършека на века” (Матей 28:19-20), Той ги дарява с невероятно благословение, но им възлага невъзможна задача. Как така “научете всичките народи”? Със сигурност нещо е сгрешил! Как може да натовари с мисия такъв неблагонадежден страхливец като Петър, който вече е доказал, че едно момиче край огъня може да го накара да се отрече от Исус!

Въпреки това, когато е изпратил Святия Дух (Деяния 1:8), Исус е докоснал тези обикновени вярващи с величие, изпълнил ги е със Своята чудна мощ да разпространяват Евангелието. Всъщност в историята на Лука ще забележите, че фразата “изпълнен с Духа” често се свързва с последицата: Те “говореха дързостно” (виж Деяния 4:13; 5:29; 7:51; 9:27). Единствено фактът, че Бог е действал чрез тях, може да обясни чудесата и масовите покръствания, които са последвали.

Когато молим за мощното Божие присъствие, както са правили Явис и ранната църква, и ние ще видим невероятни резултати, които могат да се обяснят единствено с Божията ръка.

Ранната църква най-силно ме пораждава с това, че вярващите непрекъснато са искали да бъдат изпълвани от Бога (виж Деяния 4:23-31). Те били известни като общност, която часове и дори дни наред се молела в очакване на Бога и Неговата сила (виж Деяния 2:42-47). Те копнеели да получат още от Божията “ръка” - ново духовно зареждане с Божията мощ, което да превърне надвисналия, почти сигурен провал в чудо и да направи възможна невероятната им задача.

Апостол Павел е казал на ефесяните да се стремят “да се изпълнят с цялата пълнота на Бога” (Ефесяни 3:19). За тази цел той се помолил Бог да ги благослови и укрепи “със сила чрез Духа Си” (3:16).

Кога за последен път вашата църква се е събрала да се помоли за изпълване с Духа? Кога за последен път сте помолили Бог пламенно и ревностно: “Ръката Ти да бъде с мене! Изпълни ме с Духа Си!”? Бързото разпространение на Благата вест в света на Рим не би могло да се случи по никакъв друг начин.

ДВАНАЙСЕТ МЛАДЕЖИ И ЕДНО ЯЙЦЕ

Преди много години, докато още служех като младежки пастор в една голяма църква в Ню Джързи, дванайсет гимназисти ми доказаха, че Божията ръка е на разположение на всеки вярващ, който моли за нея. Молахме се през лятото Бог да ни отвори врата за служение в покрайнините на Лонг Айленд, Ню Йорк. Целта ни беше за шест седмици да евангелизираме младежите от областта.

Решихме стратегията ни да се състои от три части. Щяхме да започнем с изучаване на Библията в задния двор, следобедите да преминем към евангелизации на плажа и накрая да завършим с вечерни проповеди в местните църкви. Звучи просто, но не е нужно да ви казвам, че екипът, включително и младежкия пастор, се чувстваше смазан под тежестта на задачата.

Поканихме един специалист по детско служение в Лонг Айленд да ни подготви предварително. Той ни увери, че ако накрая съберем тринайсет-четиринейсет деца в някой младежки клуб, това ще е огромен успех. Когато си тръгна, аз тихичко казах:

“Ако до края на седмицата нямаме по стотина деца във всеки клуб, ще смятаме, че сме се провалили.”

Изведнъж на всички ни се прииска да коленичим и да се помолим.

Никога няма да забравя онези искрени младежки молитви. “Господи, молим Те, благослови ни!”, “Господи, знам, че е прекалено много, но моля Те, дай ми сто деца!” и “Господи, чрез Твоя Дух стори нещо велико за Твоята слава!”

Родители непрекъснато ни повтаряха, че онова, което се опитваме, е невъзможно. И съм сигурен, че бяха прави. Но то започна да се случва. Още през първата седмица четири от шестте екипа имаха повече от сто деца, натъпкани в клубовете за срещи. Наложих се за някои групи да се съединят два задни двора, без ограда, за да се съберат всички деца. До края на седмицата бяхме споделили Благата вест с над петстотин деца, повечето от които никога не бяха стъпвали в църква. Сякаш тези чудеса не бяха достатъчни, ами плажната част от мисията ни в Лонг Айлънд поднесе и други - вече подпомогнати от малко вълшебство. Всъщност, влязох в един местен магазин за “чудеса” и се върнах при групата с комплект за начинаещи фокусници. Нали се сещате, от онези, в които има “всичко, за да смаете и впечатлите приятелите си.” Стоях до три часа през нощта, за да се науча как да накарам едно яйце “да изчезне”. Следобед, докато изнасяхме на плажа нашето безплатно представление, молехме Бога ръката Му да бъде с нас.

По-точно, трийсет деца да поискат да се покаят до вечерта на първия ден.

Нашата публика нарасна от един-единствен ред немирни деца (оставени от родителите си, които искаха малко спокойствие) до повече от сто и петдесет слушатели с бански костюми. Редувахме представянето на фокуси с разкази и истории от Евангелието. Родителите се приближиха. Накрая рояци хлапета се прилепиха и уголемиха тълпата. Привечер броят им достигна двеста и петдесет. И когато най-сетне ги подканихме да се спасят, не по-малко от трийсет поискаха да приемат Исус Христос за свой Спасител, още там, на плажа.

След като вече имахме плажно служение, прибавихме и вечерни евангелизации за младите в местните църкви. Бог благослови усилията ни, надминавайки всичките ни очаквания, но съвсем в обсега на нашата молитва “Явис”. До края на шест-седмичното ни служение на Лонг Айлънд имаше хиляда и двеста новоповярвали и всички получиха помощни евангелизационни материали.

Онези дванайсет гимназисти се върнаха към удобния си живот в предградията, убедени, че Бог може всичко. Първото, което се промени, беше домашната им църква, защото решиха да се молят Святият Дух да донесе покаяние и съживление сред хората там.

Невъзможно ли беше? Съвсем не. Дванайсет деца и един младежки пастор видяха как Божията ръка се движи сред църквата. Когато членовете на мисионерския екип разказаха историите си и предизвикаха църквата да помоли Бога за още чудеса, настана такова съживление, каквото отдавна не бе имало.

И всичко това се случи само защото дванайсет ученици бяха помолили Бога действително да ги благослови, да разшири територията им за Своя слава и мощната Му ръка да бъде с тях.

БАЩИНА МИЛУВКА

Като всеки любящ баща на детската площадка, Бог ви наблюдава и чака да помолите за свръхестествената сила, която ви предлага. “Защото очите на Господа

бродят по целия свят, за да се показва Той мощен в помощ на онези, чиито сърца са напълно предадени на него” (2 Летописи 16:9).

Забележете, че нашият Господ не обхожда с взор хоризонта за духовни титани или отлични богослови. Той ревностно търси онези, които са искрено предадени на Него. Единственото, което иска от вас, за да осъществи Своя план за разширение, е вашето предано сърце.

Ние с вас сме само на една молитва разстояние от необяснимите, извършени със силата на Святия Дух, подвизи. Чрез Неговото докосване ще усетите свръхестествен възторг, смелост и сила. Всичко зависи от вас.

Всеки ден се молете за Божието докосване.

Защото за християнина зависимостта от Бога е синоним на сила.

5 - ДА ОПАЗИМ НАСЛЕДСТВОТО

И да ме пазиш от зло!

Цяла страница реклама в списание представя римски гладиатор в смъртна опасност. Кой знае как е изтървал меча си. Разяреният лъв, възползвайки се от положението, се хвърля към него с широко зинали челюсти. Тълпата в Колизеума е на крака и с ужас гледа как обезумелият от страх гладиатор се мъчи да избяга. Текстът отдолу гласи: Понякога можеш да си позволиш да не си победител. А понякога не.

След като е помолил и е получил свръхестествено благословение, влияние и власт, Явис може би е повярвал, че е в състояние да се бие на всяка арена с който и да е лъв... и да победи. Щом Божията ръка е с него, сякаш е по-логично да се моли с думите: “И да ме преведеш невредим през всяко зло.”

Ала Явис е разбрал онова, което обреченият гладиатор не е: засега нашата най-важна стратегия за победа над ревящия лъв е да стоим далеч от арената. Затова последното прошение в неговата молитва е Господ да го запази от сблъсъка:

“И да ме пазиш от зло.”

Последната молба на Явис е прекрасна, но слабо разбрана стратегия за поддържане на блажен живот. Защото, когато животът ви започне да надхвърля границите на обикновеното и вие започнете да завоювате нови територии за Бога, познайте в чии предели навлизате?

В предишната глава нашата молитва беше свръхестествената сила да се проявява чрез нашата слабост; в тази прошемето ни е за свръхестествена помощ, която да ни пази от доказаната способност на Сатана да ни лиши от победата.

РИСКОВЕТЕ НА ДУХОВНИЯ УСПЕХ

Безспорно успехът се придружава от по-големи възможности за провал. Само се огледайте и вижте колко много християнски водачи са паднали в грях, загубили са служението си и са оставили след себе си безкрайно много съсипани, разочаровани и наранени хора. Както беше казал някой, блаженството е най-голямата от всички заплахи, защото “то сякаш притъпява острото ни чувство на зависимост от Бога и ни прави склонни към самонадеяност.”

Колкото по-далеч стигате в живота си на свръхестествено служение, толкова по-голяма нужда ще имате от последната част в молитвата на Явис. Ще изпитвате повече атаки срещу себе си и семейството си. Ще се запознаете с болезнените “шипове” на

врага - като за начало разсеяност, съпротива и потиснатост. Всъщност, би трябвало да се тревожите, ако би се случи друго, а не това.

Никога няма да забравя как в семинарията дочух разговор между един състудент и моя наставник, професор Хауард Хендрикс. Колегата с вълнение разказваше на доктор Хендрикс колко добре върви животът му.

“В началото, като пристигнах - казваше той, - така ме изкушаваха и изпитваха, че с мъка задържах главата си над водата. Но сега, слава на Бога! Животът ми в семинарията потече гладко. Вече почти не ме изкушават!”

Ала Хендрикс изглеждаше силно обезпокоен и това съвсем не беше очакваната от студента реакция. “Това май е най-лошото нещо, което съм чувал - отвърна той на изумения студент. - Това ми говори, че вече не участваш в битката! Сатана вече не се тревожи за теб.”

Ние сме изкупени и определени за предната бойна линия. Ето защо молитвата да ни пази от зло е жизненоважна част от блажения живот.

Заедно с мнозина други и аз разбрах, че най-много се нуждаем от тази част на молитвата в моментите, когато съм постигнал духовен успех. Колкото и да е парадоксално, точно тогава съм най-склонен да надценявам (което е много опасно) собствените си сили.

Преди години взех едно такси от центъра на Чикаго и се носех по магистралата “Кенеди” към летището. Отпуснах се на задната седалка, изтощен след цяла седмица срещи в Библейския институт “Муди”. Бог се бе раздвижил по забележителен начин. Бях проповядвал всеки ден и бях консултирал десетки студенти - седемдесет и шест, ако искам да съм точен, защото си водех дневник. И вече на път за вкъщи бях физически и духовно изчерпан. Взирайки се безцелно в движението навън, прибягнах до молитвата на Явис.

“О, Господи - молах се аз, - не са ми останали никакви сили. Напълно се изчерпах в служение на Теб. Не мога да се справя с изкушението. Моля те, днес ме пази от зло.”

Като се качих на самолета, видях, че мястото ми е в средата, а това не беше добро начало на полета. И нещата бързо се влошиха. Мъжът отляво извади порнографско списание. “Господи, мислех, че имаме споразумение! - изстенах в духа си и извърнах очи на другата страна. Но преди да излети самолетът, и мъжът отдясно отвори куфарчето си и извади подобно списание.

В този миг няха сили да им кажа да сменят четивото си. Затворих очи. Господи - помолих се аз, - днес не мога да се справя с това. Моля те, прогони злото!

Изведнъж мъжът отдясно изруга, затвори списанието си и го прибра. Погледнах го, за да разбера какво е предизвикало действието му. Доколкото видях, нищо. После и мъжът отляво го погледна, изруга шумно и също прибра своето списание. Отново без видима причина.

Вече бяхме над Индиана, когато започнах да се смея неудържимо. И двамата ме запитаха какво е толкова смешно.

“Господа - отвърнах им, - и да ви кажех, нямаше да ми повярвате!”

ДА ИГРАЕМ НА “ПАЗИ МЕ”

Стигнахме до една от скритите крепости на Сатана в живота на вярващите. От собствен опит знам, че повечето християни се молят единствено за сили да устоят на изкушенията - за победа при атаките на нашия яростен противник Сатана.

Някак не се сещаме да помолим Бога да ни пази от изкушение и да държи дявола настрана от живота ни.

А почти една четвърт от молитвата-образец, която Исус дава на последователите Си, е молба за избавление: “Не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия” (Матей 6:13). Няма нищо за духовно прозрение или особени сили. Нито дума за противопоставяне.

Кога за последен път сте молили Бог да ви пази от изкушение? Както иска да Го молите за повече благословение, повече територия и повече сила, Бог копнее да чуе от вас молба да ви пази от злото.

Без изкушения, няма да грешим. Ние често се изправяме пред твърде много изкушения и следователно доста грешим, защото не молим Бог да ни избави от изкушения. И така, ние правим огромен духовен скок напред, когато се съсредоточим не толкова върху това как да победим изкушенията, а как да ги избегнем.

Въпреки че е имал цялото небесно войнство на Свое разположение, дори Исус се е молил за избавление. Въпреки цялото Си божествено проникновение, когато е бил изкушаван в пустинята, Той е отказал да влезе в спор със Сатана за съблазнителните му предложения. Докато навлизаме все по-навътре в царството на чудесата, най-ефективната война срещу греха е да се молим да не се налага да се преборваме с излишни изкушения. И Бог ни предлага Своята свръхестествена сила да сторим точно това.

ДА СВАЛИМ ОРЪЖИЯТА

Арената на изкушението обикновено е вражеска територия. Като го казвам, нямам предвид, че да си изкушен е същото като да допускаш грях - това е поредната заблуда на Сатана. Искам да кажа, че обикновено се разправяме със злото в сферата на субективните си преживявания. Но това не е неутрална територия, тъй като ние сме паднали създания с ограничен разум, което Сатана отлично знае. И тук, дори най-фините ни оръжия (казано по човешки) могат бързо да ни доведат до гибел. Да вземем мъдростта ни. В най-добрия случай тя действа спорадично, защото в природата на злото е да ни заблуди с малка част от истината - забележете, не с цялата истина, но все пак достатъчно, за да ни измами. Адам и Ева не са били по-склонни от нас да се поддадат на изкушението. В действителност, за разлика от нас, те са били свършени във всяко отношение и всичките им естествени потребности са били задоволени. Сатана се е обърнал към човешкия род, когато сме се представяли най-добре и бъдещето ни е било най-обещаващо... и ни е смачкал с един приятелски разговор.

Ето защо, също като Явис, и ние трябва да се молим за защита от всякакви заблуди:

Господи, пази ме от грешките, които съм най-склонен да допускам, когато дойде изкушението. Признавам, че онова, което смятам за необходимо, умно или полезно в личен аспект, често е само една красива обвивка на греха. Затова, моля Те, пази ме от зло!

Да вземем нашия опит. Колкото по-далеч стигаме в завоюването на нови територии за Христос, толкова по-слабо защитени от атаките на Сатана са фланговете ни. Някой беше казал: “Опасността не е в това да сте на ръба на пропастта, а да не внимавате, като сте там.” Малка частица гордост или самоувереност могат да означават нещастие. Най-силно съм виждал да скърбят вярващи, които са познали необичайно благословение, разширение и власт, само за да изпаднат впоследствие в тежък грях.

Затова и ние като Явис трябва да молим да ни се спестят опасни погрешни преценки.

Господи, опази ме от болката и скръбта, които носи грехът. Спри със свръхестествена преграда опасностите, които не мога да видя или с които си мисля, че мога да се справя заради опита (гордостта и небрежността) си. Запази ме, Отче, с Твоята сила!
Да вземем чувствата си. Наистина ли разбираме колко е далеч “американската мечта” от Божия блян за нас? Ние сме изцяло потопени в култура, която боготвори свободата, независимостта, личните права и стремежа към удоволствия. Уважаваме хора, които се жертват, за да получат желаното. Но самите ние да бъдем жива жертва? И да оставим да бъде разпнат “азът ни”?

Като Явис ние трябва да се молим да бъдем предпазени от притегателната сила на нещо, което ни се струва правилно, но е погрешно:

Господи, пази ме от изкушения, свързани с емоционалните и физическите ми потребности, които пробуждат в мен недоволство и самосъжаление, и ме карат да се чувствам онеправдан. Тъй като Ти си истинският източник на действителния живот, пази ме далеч от всичко, което не е от Теб.

СВИДЕТЕЛ ЗА СВОБОДАТА

Тъй като Сатана най-много се противи на онези, които са най-силна заплаха за него и неговото царство, колкото повече Бог отговаря на вашите “Явис” молитви, толкова по-добре трябва да се подготвите да посрещнете духовните атаки. Понякога обаче няма да бъдете предпазени от злото, защото чрез Божията сила се стремите да осъществите победно настъпление срещу тъмнината. В такива мигове можете да се изправите уверено срещу врага с онова, което Павел нарича “оръжията, с които воюваме” (2 Коринтяни 10:4).

Спомням си едно молитвено събиране малко след възникване на движението Promise Reapers - “Изпълнители на обещанието”. Двайсет и петте члена на водещия екип се бяхме скупчили в молитва, а десетки хиляди души се бяха събрали на стадиона за събитието. Съпротивата беше толкова силна, че непрекъснато се запъвахме на думите и изпадахме в мълчание. Знаехме, че ако не успеем да надвием натиска на Сатана, няма смисъл да започваме програмата. Накрая един от членовете на екипа се изправи и започна да напада злото с истината.

“Приятелю, победата вече е наша - заяви той уверено, докато ние все още бяхме на колене. Изпълнен с безкрайна решимост, той започна да се моли Бог да му открие волята Си за онзи ден. Паметната му молитва гласеше горе-долу следното:

Господи, Твоята воля е ние да търсим благословение за безброй хора и техните семейства! Знаем, че най-силното Ти желание е да завоюваме повече територия за Царството сега, в този ден от историята и на този стадион! И Ти благодарим за онова, което ще направиш. Ние останалите се присъединихме към молитвата му, като се предадохме на Господа да действа в нас и чрез нас. Тежестта, която изпитвахме, беше почти непоносима. Ала водещият ни в молитва не се запъна, нито поколеба:

Отче, Твоята абсолютна и неизменна цел е Святият Ти Дух да е тук, да е тук сред нас и вече да се носи сред редиците от хора. Ти си дошъл тук да действаш, в едно свръхестествено измерение, което дори ние едва проумяваме, но очакваме с нетърпение. И пред Твоето име, Господи Исусе, всяка друга сила трябва да се преклони или да се оттегли.

По време на молитвата ние бяхме докоснати от Господа. Отчаяните ни молби се обърнаха в прослава и преклонение. Знаехме, че сме станали свидетели на свобода в Духа: Заедно излязохме на онази арена, за да обявим смело изобилните резултати от вече постигнатото в молитва.

ЗАВЕЩАНА ПОБЕДА

Мисля, че Явис би харесал онази молитва. Той е искал да живее свободен от оковите на злото, защото верността на Бога и неизменното Му Слово са му показали нещо безкрайно по-добро.

“Когато е възможно, стойте настрана от арената на изкушенията - би ни посъветвал Явис - но никога не живеете в страх или поражение. Чрез Божията сила можете да запазите завещаното благословение непокътнато.”

Вярвате ли, че свръхестественият Бог ще се намеси, за да ви предпази от злото и да защити духовните ви придобивки? Явис наистина е вярвал и е действал според вярата си. Вследствие на което в живота му са спестени болката и скръбта, които носи злото.

Апостол Павел е казал на колосяните, че Бог ги е съживил “с Него (Христос)” и че като е обезоръжил началствата и властите, изложил ги е “на явен показ, възтържествувайки над тях чрез кръста” (Колосяни 2:13, 15)

Какво невероятно възвестяване на победа! Чрез Христос можем да живеем победоносно - не в изкушение или поражение. Сега, когато и четвъртата молба на Явис е част от живота ни, вече сме готови да се издигнем до по-високо равнище на почит и безспорно нарастващи благословения.

Ето защо: за разлика от повечето борсови портфолия, в Божието царство най-сигурната инвестиция показва и най-значителен растеж.

6 - ДОБРЕ ДОШЛИ В ПОЧЕТНИЯ СПИСЪК НА БОГА

Явис беше най-почитан сред братята си

Смятате ли, че Бог си има любимци? Божията любов безспорно е достъпна за всички и Исус идва на земята, за да може “всеки”, който се позове на името Му, да бъде спасен.

Но Явис, чиято молитва му е спечелила “почетна” награда от Бога, като че ли показва, че Бог действително има любимци. Опитът му го е научил, че еднаквият достъп до Божието благоволение не води до една и съща награда. Какво е станало с другите, чиито имена са изброени редом с неговото в Летописи? Например с Хелув, Аселелфония или Анув? Каква почит и награда са получили те от Бога?

Простичко казано, Бог облагодетелства онези, които молят. Той не отказва нищо на хората, които искат и искрено копнеят за желаното от Него.

Да кажете, че желаете да сте “по-издигнати” в Божиите очи не е признак за самонадеяност или егоцентризъм. “По-почетен” отразява Божиите мисли; не става дума за уважение, което сами си извоюваме. Ако се опитвахте да изместите някого, щеше да бъде проява на плътски импулс, ала вие живеете в Духа, когато се стремите да получите най-високата Божия награда. “Спускам се към прицелната точка за наградата”, е написал Павел в последното си послание (Филипяни 3:14) и с нетърпение

е очаквал деня, когато ще може да даде отчет за свършеното от него (2 Коринтяни 5:9,10).

Печалната алтернатива не ми харесва. Не искам да отида на небето и да чуя как Бог ми казва: “Да разгледаме живота ти, Брус. Нека ти покажа какво исках за теб и непрекъснато се опитвах да извърша чрез теб,... но ти не ми позволи.” Каква пародия!

Забелязал съм, че да спечелиш почит в повечето случаи означава да се откажеш от дребните си очаквания и удобни предположения. Но в този случай това няма почти нищо общо с дарбите. Колко е насърчително да откриеш, че съвсем малко свръхсвяти хора са изброени в почетния списък на Бога (Евреи 11). Повечето са обикновени, често пренебрегвани хора, които са вярвали в един необикновен, чудесен Бог и са побързали да действат съобразно тази вяра.

Открили са живот, белязан от Божиите благословения, свръхестествена намеса и божествено водителство точно в мига, когато са се нуждаели от тях.

БОЖИЯТА РЪКА ДА Е С МЕН СЕГА

Мисля, че незабавността, онова “веднага, на момента” в служението на Бога е една от най-вълнуващите страни в живота на човека, който има за цел да бъде включен в почетния списък на Бога. Той започва да преуспява в настоящето и то до степен, каквато повечето християни са смятали за невъзможна.

Размислете върху това: как би протекъл денят ви, ако вярвахте, че Бог иска да разширява пределите ви по всяко време и с всеки човек и ако бяхте убедени, че могъщата Божия ръка ви направлява, докато служите?

През последните пет години съм подлагал това убеждение на един много специфичен тест и резултатите често са били изумителни. Първо моля Бога за повече служение; и следвайки подтика на Святия Дух, започвам разговор с даден човек, като задавам простицикия въпрос: “Как мога да ти помогна?”

Нека ви дам един пример:

Веднъж карах из Атланта към летището на път за важна лекция в Северна Каролина. Без предупреждение движението се забави и накрая съвсем спря. Голяма катастрофа беше блокирала всички пътни артерии. Щом се разбра, че ще изпусна полета си, аз се помолих: “Господи, моля Те, отложи полета ми, за да мога да хвана самолета.” Когато най-сетне пристигнах в салона за заминаващи, видях тълпа народ да се шура наоколо. Полетът несъмнено беше отложен. Смирен и благодарен, аз се запитах дали Бог няма и нещо друго предвид. Почнах да се моля да ми уреди възможност за служение.

След няколко мига се появи добре облечена делова жена, бутайки след себе си кожена чанта на колела. Щом се присъедини към останалите чакащи за полета, забелязах, че изглежда разтревожена. Кимнах ѝ за поздрав и попитах:

- С какво мога да ви помогна?

- Какво? - възкликна тя, не вярвайки на ушите си.

Повторих предложението си.

- Нищо не можете да направите - отвърна тя учтиво, но категорично.

- Ами, мисля, че мога да помогна с нещо, но не знам с какво. А вие знаете. Между другото, казвам се Брус. - Усмихнах ѝ се и пак запитах кротко: - Е, с какво мога да ви помогна?

Приятелю, виждал ли си Святия Дух пред очите ти да руши емоционални и духовни прегради? Това е изживяване, което не се забравя. Жената затаи дъх, облегна се на стената и заговори:

- Ами, отивам си вкъщи да се разведе със съпруга си - рече тя. - Затова чакам да хвана този полет.

Сълзи напиреха в очите ѝ. Предложих да отидем в по-тихо кътче на салона и помолих Господ да простре защитата си около нас и помежду ни.

Дамата се казваше Софи. Идеално скроената ѝ рокля и кожените ѝ скъпи чанта и обувки прикриваха един съсипан човек, който бягаше от разочарованието и отчаянието. Съпругът ѝ не само че ѝ беше изменил, но я беше наранил и по други начини. Тя имаше желание да оправи нещата, но ѝ беше дошло до гуша. Бързаше да се прибере вкъщи и да извади от куфарчето си документите за развод.

Стюардът на изхода ни прекъсна. "За Ашвил сте, нали? Ще изпуснете самолета."

Само двамата бяхме останали. Сега Софи се притесни, защото разговорът ни трябваше да приключи, а тя още не беше казала всичко.

- Господ ще ни сложи да седнем заедно - казах аз, изненадан от увереността, която долових в гласа си.

- Какво искате да кажете? - попита Софи.

- Ами, не Му е било много трудно да създаде земята; все ще може да ни даде две съседни места.

Но като погледнахме билетите си, видяхме, че сме през пет реда един от друг. Когато стигнахме до моето място, мъжът, който седеше по средата на реда на Софи, чу разговора ни и се обърна.

- Не обичам средните места - рече той. - Ще се преместя, за да седнете заедно.

Софи се отпусна на седалката до мен, изгубила ума и дума. По време на полета обсъдихме възможностите ѝ за избор. Изложих някои библейски принципи и обещания. Молих се с нея. И докато кацнахме в Ашвил, тя беше склонна да прости.

Все още беше наранена, но имаше мир и беше решена да отдаде дължимото на брака си.

Като се връщам назад към тази божествена предварително уговорена среща, виждам отпечатъка на Явис и неговата кратка молитва:

- Бях помолил и очаквах Божието благословение за съответния ден.
- Бях молил за по-широки предели (повече служение и влияние за Него) и излязох напред, за да ги получа.
- Осланях се плахо, но с вътрешна увереност Святият Дух да направлява мислите, думите и действията ми със Софи и да работи в свръхестественото царство, да довърши онова, което аз не можех.
- Бях помолил Бога да не позволява на злото (или в този случай дори на намек за непристойност) да разваля благословието, което Той желае да излее чрез мен.

Нека те окуража, приятелю, смело да посегнеш към чудото. Твоят Отец знае дарбите ти, затрудненията ти и положението, в което си във всеки един миг. Но Той знае и нещо, което ти няма как да знаеш - кой има отчаяна нужда от Неговото докосване чрез теб. Бог ще те заведе при този човек в точния момент и при подходящите обстоятелства.

И в този миг ти ще получиш сила да свидетелстваш за Него.

ЦИКЪЛЪТ НА БЛАГОСЛОВЕНИЯТА

Като повтаряте тези стъпки, привеждате в движение един цикъл на благословения, който ще продължи да умножава онова, което Бог може да извърши във вас и чрез вас. Това е показателният растеж, за който говорих в края на предишната глава.

Вие сте поискали и получили повече благословение, повече територия, повече сила и повече закрила. Но кривата на растежа скоро се устремява право нагоре. Вие не достигате следващото равнище на благословение, за да спрете там. Започвате отново... Господи, дано действително ме благословиш! Господи, дано разшириш пределите ми... И така нататък. Докато цикълът се повтаря, ще откриете, че уверено се придвижвате към по-широки сфери на благословение и влияние, и започвате да водите все по-мощен живот за Бога.

Ще дойде ден (и той ще идва отново и отново в живота ви), когато ще сте така преизпълнени с Божията благодат, че по лицата ви ще се стичат сълзи. Спомням си как веднъж казах на Господа: “О, Господи твърде много ми идва! Задръж някои от благословенията!” Ако сте като мнозина, които използват молитвата “Явис”, включително и като мен, ще настъпи период в живота ви, когато ще се почувствате толкова благословени, че ще спрете да молите за още, поне за известно време. Но аз ви обещавам; че ще видите пряката връзка: без всякакво съмнение ще знаете, че Бог е отворил небесните складове, защото сте се молили.

Веднага ще призная: цикълът благословения ще бъде добро изпитание за вярата ви. Ще оставите ли Бог да действа в живота ви, независимо от Неговия избор? Той винаги ще е за ваше добро. Ще отстъпите ли пред Неговата сила, любов и изненадващ план за вас? Надявам се да изберете да го направите искрено. Ще се зарадвате, когато усетите, че Бог изпитва дълбоко задоволство и радост чрез вас!

Единственото нещо, което може да наруши този цикъл на изобилен живот, е грехът. Все едно електрическите жици до къщата ви във Феникс да са прекъснати и да сте изолирани от огромните генератори в Хувър Дам. Цялата невероятна мощ на водните турбини ще бъде пропиляна в очакване връзката да се възстанови.

Трябва да знаете, че ако съгрешите, след като сте изпитали благословието на Явис, ще усетите такава дълбока скръб за прекъснатата си връзка с Бога, каквато не сте подозирали. Това е болката, която идва, щом веднъж сте усетили възторга от Божието действие във вас на високо равнище, а после сте се върнали назад.

Насърчавам ви да се втурнете обратно в Божието присъствие и да оправите нещата, каквото и да ви струва. Дори за миг не пропилявайте чудото, което Той е започнал в живота ви. Невероятни благословения все още очакват вас и семейството ви.

7 - ДА НАПРАВИМ МОЛИТВАТА НА ЯВИС СВОЯ

И Бог му даде това, което поиска

Предизвиквам ви да превърнете молитвата на Явис за благословение в неотменна част от вашия живот. За да го направите, ви съветвам да следвате неотклонно плана, който сме изготвили тук за следващите трийсет дни. До края на този период ще забележите значителни промени в живота си, а молитвата ще е на път да ви стане любим навик за цял живот.

1. Молете се с молитвата на Явис всяка сутрин и отбелязвайте прошенията си на календар или на таблица, която сте приготвили специално за целта.

2. Напишете си молитвата и я залепете в Библията си, в дневника, на огледалото в банята или на друго място, където ще ви напомня за новото начало в живота ви с Бога.

3. Препрочитайте тази книжка по веднъж седмично през следващия месец, като молите Бог да ви разкрие важни прозрения, които може да сте пропуснали.

4. Споделете с някого за новия си молитвен навик и го помолете да проверява дали спазвате обещанието си.

5. Започнете да си правите списък с промените в живота ви, особено с божествено уговорените срещи и новите възможности, които можете да свържете пряко с молитвата на Явис.

6. Започнете да се молите с молитвата на Явис за вашето семейство, приятели и за местната църква.

Разбира се, само знанието за тази или всяка друга молитва, няма да ви доведе доникъде. Само знанието за избавлението, няма да ви избави от нищо. Можете да закачите молитвата на Явис по всички стени във всички стаи из къщата си и пак нищо да не се случи. Само онова, което вярвате, че ще стане и го правите, ще освободи Божията сила за вас и ще донесе промяна в живота ви. Когато действате, вие се доближавате до най-доброто, което Бог е приготвил за вас.

Аз съм живо доказателство за това.

ОСТАНАЛАТА ЧАСТ ОТ ИСТОРИЯТА

В първата глава на тази книга ви разказах как фактът, че избрах да се моля за повече работа в Божието име пренасочи хода и качеството на живота ми. Нека довърша историята до края.

С жена ми за пръв път опитахме да направим молитвата на Явис неизменна част от нашето духовно пътуване в онази жълта кухня в Далас, с проливния тексаски дъжд, който биеше по прозорците. Искахме да постигнем повече - да направим всичко онова, което Бог беше планирал за нас и да станем хора “според сърцето Му”. Ала нямахме никаква представа какво ще се случи.

През годините в Walk Thru the Bible нашите някога плахи молитви се бяха разраснали, защото Бог винаги им отговаряше! Помня времето, когато имахме между двайсет и пет и трийсет конференции годишно. Тази година Walk Thru the Bible ще проведе над две хиляди и петстотин библейски конференции - всяка събота и неделя по петдесет. Организацията издава десет списания месечно, за да помага отделни хора и цели семейства всекидневно да израстват в Божието Слово. Неотдавна общият брой на публикациите ни надхвърли сто милиона.

Не изброявам тези цифри, за да ви направя впечатление. Споделям историята си, защото е много лична и, поне за мен, представлява изумително доказателство за онова, което могат да сторят Божията милост и молитвата на Явис.

Напоследък Бог още веднъж даде крила на вярата ни. Уловихме се, че се молим по различен начин - не: “Господи, разшири пределите ни”, а “Господи, докъде са Твоите предели? Какво искаш да свършим?”

Очевидно Неговите предели обхващат целия свят. Явно, че свършената Му воля за нас е да стигнем до най-отдалечените предели на света - още сега! И тъй, нашият ръководен екип започна да пита как да помогнем това да се случи. Не след дълго решихме да се молим с най-силната кратка молитва, която можехме да си представим: “О, Господи, позволи ни да спечелим целия свят за Теб.”

През януари 1998 година започнахме програмата “Световно обучение”, родена от молитвата на Явис. “Световно обучение” е вълнуващ петнайсетгодишен проект за учредяване на най-големия библейски факултет в света със сто и двайсет хиляди преподаватели - по един на всеки петдесет хиляди земни жители. Сега, като пиша тази

заклучителна част, се намирам в Индия, където помагам за обучението на учители от шест националности, от които се очаква да изпълнят Великото поръчение във всяко селце, град и сред всички народи.

Като гледам какво се случва, мога да ви уверя, че Бог все още отговаря на онези, които имат предано сърце и се молят с молитвата на Явис. Втората година програмата “Световно обучение” се разпространи сред двама и три националности, включително Русия, Индия, Южна Африка, Украйна и Сингапур, и бяха обучени две хиляди и петстотин учители. Нашата цел е през третата година програмата да се разпространи в тридесет и пет страни и да обучим пет хиляди учители. И вече изпреварваме програмата си.

Един от националните мисионерски водачи сподели с мен, че “Световно обучение” е най-бързо разпространяващото се служение в историята на християнството. Погледнете по човешки, такъв растеж е необясним. Ние сме просто едни слаби хора, които се стремят да бъдат верни и напълно отдадени на своя Господ, да искат онова, което иска Той за Неговия свят, и да вървят напред с Неговата сила и защита, за да видят, че то вече се случва.

Не знам вие как го наричате, но аз винаги съм казвал, че това е чудото на Явис.

ИЗКУПЕНИ ЗАРАДИ ТОВА

Виждал съм как се случват изумителни неща с хора като вас, които винаги са подозирали, че Бог отговаря на дръзновените молитви. Когато и най-слабият лъч вяра озари духа ви, топлината на Божията истина ви изпълва и ви идва да извикате: “О, Господи, моля Те..., благослови ме!” И аз вече забелязвам нарастващо вълнение у вас и предусещане за онова, което ще се случи.

Защото винаги се случва нещо. Духовните ви очаквания претърпяват коренна промяна, макар за страничен човек тя да е едва забележима. Вие чувствате обновена увереност в днешната сила и реалност на молитвите си, защото знаете, че се молите по Божията воля и това е угодно на Бога. В най-съкровените дълбини на съществуването си усещате, че е правилно да се молите така. И без сянка на съмнение сте убедени, че сте били изкупени именно за това - да Го молите за най-голямото благословение, което е предвидил за вас, и да Го молите от цялото си сърце. Присъединете се към мен в това преобразяване. Ще промените наследството си и ще носите свръхестествено благословение, където и да отидете. Сега Бог ще освободи чудесната Си сила в живота ви. И чак до вечността ще ви засвидетелства Своята почит и благоволение.

МОЛИТВАТА НА ЯВИС

И Явис призова Израелския Бог, казвайки:

Дано действително ме благословиш
и дано разшириш пределите ми,
и ръката Ти да бъде с мен,
и да ме пазиш от зло, за да нямам скръб!

И Бог му даде това, което поиска.

1 Летописи 4:10